

3. Sądem właściwym do orzekania w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, który odmówił udostępnienia informacji publicznej.

Art. 23. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązko-
wi, nie udostępnia informacji publicznej, podlega
grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawie-
nia wolności do roku.

Rozdział 3

Przepisy o zmianie przepisów obowiązujących, prze- pisy przejściowe i końcowe

Art. 24. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. — Pra-
wo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz.
324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173,
z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1996 r. Nr 114, poz. 542,
z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r.
Nr 90, poz. 999) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. W zakresie prawa dostępu prasy do infor-
macji publicznej stosuje się przepisy usta-
wy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do
informacji publicznej (Dz. U. Nr 112,
poz. 1198).”;

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy i podmioty niezaliczone do
sektora finansów publicznych oraz niedziałają-
jące w celu osiągnięcia zysku są obowiązane
do udzielenia prasie informacji o swojej dzia-
łalności, o ile na podstawie odrębnych prze-
pisów informacja nie jest objęta tajemnicą
lub nie narusza prawa do prywatności.”,

b) skreśla się ust. 2,

c) w ust. 3 wyrazy „Na żądanie redaktora naczelne-
go” zastępuje się wyrazami „W przypadku od-
mowy udzielenia informacji, na żądanie redakto-
ra naczelnego,”

d) skreśla się ust. 5 i 6;

3) w art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia,
określa organizację i zadania rzeczników prasow-
ych w urządach organów administracji rządow-
wej.”

Art. 25. 1. Do spraw z zakresu dostępu do informa-
cji publicznej, niezakończonych w dniu wejścia w życie
ustawy ostatecznym albo prawomocnym rozstrzygnię-
ciem, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Podmioty są obowiązane w sprawach, o których
mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w ży-
cie ustawy, udostępnić informację publiczną albo wy-
dać decyzję o odmowie udostępnienia informacji.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia
2002 r., z wyjątkiem przepisu art. 8 ust. 3, który odno-
śnie do nałożonego obowiązku udostępniania w Biulet-
ynie Informacji Publicznej informacji publicznych
w zakresie, o którym mowa w:

1) art. 6 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 lit. e) oraz pkt 4 lit. a) tiret
drugie, lit. c) i d) — wchodzi w życie po upływie
24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,

2) art. 6 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit. a)—d) i lit. f) — wchodzi
w życie po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia
w życie ustawy,

3) art. 6 ust. 1 pkt 5 — wchodzi w życie po upływie
36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1199

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 września 2001 r.

w sprawie wyjaśnień do reguł pochodzenia towarów.

Na podstawie art. 20² ustawy z dnia 9 stycznia
1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. Ogłasza się wyjaśnienia do reguł pochodzenia
towarów zawartych w Protokole nr 4 do Układu Euro-
pejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między
Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami
Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z dru-
giej strony, sporządzonego w Brukseli dnia 16 grudnia
1991 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 11, poz. 38, z 1995 r. Nr 63,
poz. 324 i 326, z 1997 r. Nr 104, poz. 662 oraz Monitor

Polski z 1997 r. Nr 10, poz. 74, Dz. U. z 1999 r. Nr 30,
poz. 288 i Nr 57, poz. 616, z 2000 r. Nr 21, poz. 263 oraz
z 2001 r. Nr 64, poz. 645), stanowiące załącznik do roz-
porządzenia.

§ 2. Wyjaśnienia, o których mowa w § 1, stosuje się
odpowiednio do reguł pochodzenia towarów zawar-
tych w:

1) Protokole nr 7 do Środkowoeuropejskiej umowy
o wolnym handlu (CEFTA) zawartej przez Republi-
kę Czeską, Republikę Węgierską, Republikę Sło-

- wacką i Rzeczpospolitą Polską, sporządzonej w Krakowie dnia 21 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 129, poz. 637, z 1996 r. Nr 158, poz. 809, z 1999 r. Nr 79, poz. 892 oraz z 2000 r. Nr 21, poz. 264 i Nr 58, poz. 683),
- 2) Protokole B do Umowy między Rzeczpospolitą Polską a państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), sporządzonej w Genewie dnia 10 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 129, poz. 639 i z 2001 r. Nr 58, poz. 604—607),
- 3) Protokole nr 3 do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Łotewską, sporządzonej w Warszawie dnia 28 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 42, poz. 241),
- 4) Protokole nr 3 do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 158, poz. 807 i z 1998 r. Nr 105, poz. 657),
- 5) Protokole 3 do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Turecką, sporządzonej w Ankarze dnia 4 października 1999 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 57, poz. 680).
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Rudowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 2001 r. (poz. 1199)

WYJAŚNIENIA DO REGUŁ POCHODZENIA TOWARÓW ZAWARTYCH W PROTOKOLE NR 4 DO UKŁADU EUROPEJSKIEGO USTANAWIAJĄCEGO STOWARZYSZENIE MIĘDZY RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ, Z JEDNEJ STRONY, A WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z DRUGIEJ STRONY

1. Artykuł 1 (f) — Cena ex-works

Cena ex-works produktu obejmuje:

- wartość wszystkich dostarczonych materiałów użytych w produkcji,
- wszystkie koszty (koszty materiałów oraz pozostałe koszty) faktycznie ponoszone przez producenta. Na przykład cena ex-works nagranych kaset wideo, płyt gramofonowych, dysków, nośników oprogramowania komputerowego oraz pozostałych takich produktów zawierających element praw własności intelektualnej obejmuje w możliwie pełnym zakresie wszystkie koszty dotyczące wykorzystywania praw własności intelektualnej do wytworzenia towaru, poniesione przez producenta, nawet gdy posiadacz takich praw posiada siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w kraju wytworzenia.

Nie uwzględnia się obniżek ceny handlowej (np. za dokonanie natychmiastowej płatności czy za dostawę w dużych ilościach).

2. Artykuł 3 i 4 — Kumulacja

Zasadą jest, iż pochodzenie produktu końcowego będzie określone przez „ostatnią obróbkę lub przetworzenie”, z zastrzeżeniem że przeprowadzone czynności wykraczają poza zakres czynności określonych w artykule 7.

Jeżeli w kraju ostatecznego wytworzenia materiały pochodzące z jednego lub z kilku krajów nie są przedmiotem obróbki lub przetworzenia wykraczającego poza minimalne czynności, pochodzenie produktu końcowego zostanie przyznane krajowi, który przyczynił się w największym stopniu do jego wartości. W tym celu wartość dodana w kraju ostatecznego wytworzenia jest porównywalna z wartością materiałów pochodzących z każdego z pozostałych krajów.

Jeżeli w kraju wywozu nie przeprowadza się żadnej obróbki lub przetworzenia, materiały lub produkty zachowują swoje pochodzenie w przypadku wywozu do jednego z zainteresowanych krajów.

Następujące przykłady wyjaśniają, w jaki sposób określa się pochodzenie według trzech punktów artykułu 3 i 4:

PRZYKŁADY

1) Przykład określenia pochodzenia w drodze przeprowadzonej ostatniej obróbki lub przetworzenia

Tkanina (pozycja HS 5112 otrzymana z nieczeszanej i niegręplowanej owczej wełny) pochodząca ze Wspólnoty jest przywożona do Republiki Czeskiej; podszewka jest zrobiona z ciętego włókna syntetycznego objętego pozycją HS 5513 (wg obecnej nomenklatury PCN — odcinkowego włókna syntetycznego), pochodzi z Węgier.

W Republice Czeskiej szyte są męskie ubrania (pozycja HS 6203).

Ostatnia obróbka lub przetworzenie są przeprowadzane w Republice Czeskiej. Obróbka lub przetworzenie (w tym szycie ubrań) wykracza poza czynności określone w artykule 7. Zatem ubrania otrzymują pochodzenie czeskie.

2) Przykład określenia pochodzenia w przypadku, gdy ostatnia obróbka lub przetworzenie nie wykraczają poza minimalne czynności; należy odnieść się do najwyższej wartości materiałów wykorzystywanych podczas wytwarzania

Różne części zestawu, pochodzące z dwóch krajów, są pakowane w Słowenii. Spodnie i spód-

nice pochodzące z Polski posiadają wartość 180 euro; marynarka pochodząca ze Wspólnoty ma wartość 100 euro. Czynność minimalna (pakowanie) przeprowadzana w Słowenii kosztuje 2 euro.

Przedsiębiorca wykorzystuje torby plastikowe z Ukrainy o wartości 0,5 euro. Cena ex-works produktu końcowego wynosi 330 euro.

Czynność przeprowadzana w Słowenii jest czynnością minimalną, dlatego wartość dodana w Słowenii musi być porównana, w celu przyznania pochodzenia, z wartościami celnymi pozostałych wykorzystywanych materiałów:

Wartość dodana w Słowenii (która obejmuje 2 euro za czynność oraz 0,5 euro za torbę) = 330 euro (cena ex-works) – (minus) 280 euro (180+100) = 50 euro = słoweńska „wartość dodana”.

Polska wartość (180) jest wyższa niż wartość dodana w Słowenii (50) oraz wartości wszystkich pozostałych wykorzystywanych materiałów pochodzących (100). W ten sposób produkt końcowy będzie miał pochodzenie polskie.

3) Przykład dotyczący produktów, które są wywożone bez poddawania ich dodatkowej obróbce lub przetworzeniu

Dywan pochodzący ze Wspólnoty jest wywożony do Republiki Słowackiej, a następnie, bez poddawania go dalszym czynnościom, jest przywożony po 2 latach do Polski. Dywan nie zmienił pochodzenia i w chwili przywozu do Polski nadal posiada pochodzenie wspólnotowe.

3. Artykuł 10 — Reguła pochodzenia dla kompletów

Reguła pochodzenia dla kompletów ma zastosowanie tylko do kompletów w rozumieniu 3 Ogólnej Reguły Interpretacji Systemu Zharmonizowanego.

Zgodnie z tym przepisem każdy produkt wchodzący w skład kompletu, z wyjątkiem produktów o wartości nieprzekraczającej 15% wartości całkowitej kompletu, musi spełniać kryteria pochodzenia dla pozycji, w której wyrób zostałby zaklasyfikowany, gdyby stanowił oddzielny produkt niewłączony do kompletu, niezależnie od pozycji, w której jest klasyfikowany cały komplet zgodnie z zapisami wymienionej powyżej Ogólnej Reguły.

Te postanowienia będą stosowane, nawet jeżeli 15% tolerancja jest stosowana dla tego produktu, który zgodnie z zapisami wymienionej powyżej Ogólnej Reguły określa klasyfikację całego kompletu.

4. Artykuł 15 — Zwrot w przypadku błędów

Zwrot lub umorzenie należności celnych może mieć miejsce tylko w przypadku, gdy dowód pochodzenia został źle wystawiony lub sporządzony, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- (a) źle wystawiony lub sporządzony dowód pochodzenia został zwrócony władzom kraju wywozu albo zostało sporządzone pisemne oświadczenie przez władze kraju przywozu, że nie zostały lub nie zostaną udzielone żadne preferencje;
- (b) użyte podczas wytwarzania produkty będą uprawniać do zwrotu lub umorzenia należności celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami, jeżeli dowód pochodzenia nie został wykorzystany do ubiegania się o preferencje;
- (c) okres zezwalający na dokonanie zwrotu nie został przekroczony i zostały spełnione warunki określone w ustawodawstwie krajowym danego państwa odnoszące się do zwrotu.

5. Artykuł 16 — Dokumentowanie używanych towarów

Dowody pochodzenia, o których mowa w art. 16 Protokołu, mogą być wystawiane również na używane lub jakiegokolwiek inne towary w przypadku, gdy normalnie stosowane dokumenty potwierdzające nie są już dostępne ze względu na znaczny upływ czasu między datą produkcji lub przywozu z jednej strony a datą wywozu z drugiej strony, z zastrzeżeniem że:

- (a) data produkcji lub przywozu towarów jest sprzed okresu wymaganego zgodnie z odpowiednim ustawodawstwem kraju wywozu do przechowywania dokumentacji przez firmy handlowe;
- (b) towary można uważać za pochodzące na podstawie innych dowodów, takich jak oświadczenia producenta lub jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa handlowego, orzeczenia ekspertów, oznakowań na towarze lub jego opisu itd.;
- (c) nie ma żadnych wskazówek, że towary nie spełniają wymogów reguł pochodzenia.

6. Artykuł 16 (i 24) — Przedkładanie dowodów pochodzenia w przypadku elektronicznego przesyłania zgłoszeń przywozowych

W przypadkach, w których zgłoszenia przywozowe są przesyłane drogą elektroniczną do władz celnych państwa przywozu, od tych władz zależy podjęcie decyzji, w ramach i zgodnie z przepisami ustawodawstwa celnego obowiązującymi w państwie przywozu, kiedy i w jakim zakresie są przedkładane dokumenty stanowiące dowód statusu pochodzenia.

7. Artykuł 17 — Opis towarów w świadectwie przewozowym EUR.1

Przypadki towarów pochodzących z jednego lub kilku krajów lub obszarów.

Jeżeli produkty objęte świadectwem przewozowym pochodzą z więcej niż jednego kraju lub obszaru:

- pole 4 (kraj, grupa krajów lub obszar, w którym produkty są uważane za pochodzące) powinno zawierać uwagę „patrz pole 8” oraz
- pole 8 (liczba porządkowa; znaki i numery; ilość i rodzaj opakowań; opis towarów) dla każdej po-

zycji w tym polu powinno wskazywać nazwę lub oficjalny skrót każdego kraju*.

Przypadki dużych przesyłek.

Jeżeli na świadectwie przewozowym EUR.1 pole przeznaczone do opisu towarów nie jest wystarczające do zestawienia koniecznych informacji identyfikujących towar, zwłaszcza w przypadku dużych przesyłek, eksporter może sporządzić specyfikację towaru, do którego odnosi się świadectwo, na załączonych fakturach tych towarów oraz, w razie potrzeby, na dodatkowych dokumentach handlowych, pod warunkiem że:

- (a) numery faktur są wskazane w polu 10 świadectwa przewozowego EUR.1;
- (b) faktury oraz dodatkowe dokumenty handlowe, jeżeli dokonano na nich specyfikacji towarów, są trwale dołączone do świadectwa przed ich okazaniem w urzędzie celnym oraz
- (c) władze celne postawiły pieczęć na fakturze i dodatkowych dokumentach handlowych, dołączając je formalnie do świadectwa.

Tam, gdzie to ma zastosowanie, nazwy lub oficjalne skróty krajów pochodzenia, które opisano w poprzedniej uwadze dotyczącej pola 8, powinny być wskazane na fakturach oraz na dodatkowych dokumentach handlowych, jeżeli dokonano na nich specyfikacji towarów.

8. Artykuł 17 — Towary wywożone przez agencję celną

Można zezwolić, aby agencja celna pełniła funkcję upoważnionego przedstawiciela osoby będącej właścicielem towaru lub posiadającej podobne prawa do dysponowania nim, nawet w przypadkach, gdy osoba ta nie ma siedziby w kraju wywozu, tak długo jak agencja celna jest w stanie udowodnić status pochodzenia towaru.

* Istnieją następujące kody ISO-alfa-2 oraz ISO-alfa-3 dla każdego z krajów:

— Andora	AD	AND
— Bułgaria	BG	BGR
— Szwajcaria	CH	CHE
— Republika Czeska	CZ	CZE
— Estonia	EE	EST
— Węgry	HU	HUN
— Islandia	IS	ISL
— Litwa	LT	LTU
— Łotwa	LV	LVA
— Norwegia	NO	NOR
— Polska	PL	POL
— Rumunia	RO	ROM
— Słowenia	SI	SVN
— Republika Słowacka	SK	SVK
— San Marino	SM	SMR
— Turcja	TR	TUR

Nie istnieje kod ISO-alfa dla Wspólnoty, lecz mogą być akceptowane następujące oznaczenia: EEC, EC, CEE, CE oraz inne używane w językach państw Wspólnoty (np. EG, EWG, EU).

9. Artykuł 18 — Przyczyny techniczne nieprzyjęcia świadectwa przewozowego

Świadectwo przewozowe EUR.1 może nie być przyjęte z „powodów technicznych”, jeżeli nie zostało sporządzone w określony sposób. Poniżej przedstawiono przypadki, w następstwie których może zaistnieć konieczność przedłożenia retrospektywnie potwierzonego świadectwa:

- świadectwo przewozowe EUR.1 zostało sporządzone na formularzu innym niż zalecany (np. bez wzoru giloszującego w tle, różniącym się znacznie wymiarami lub kolorem od ustalonego wzoru, bez numeru seryjnego, niewydrukowanym w jednym z urzędowo zalecanych języków);
- jedno z obowiązkowych do wypełnienia pól nie zostało wypełnione (np. pole 4 na formularzu EUR.1);
- świadectwo przewozowe EUR.1 nie zostało ostemplowane i podpisane (tj. w polu 11);
- świadectwo przewozowe EUR.1 zostało potwierdzone przez nieupoważnione władze;
- użyto pieczęci, która nie została jeszcze oficjalnie zgłoszona;
- istnieje przypuszczenie, że przedłożone świadectwo przewozowe EUR.1 nie jest oryginałem, a kopią lub fotokopią;
- wpis w polu 2 lub 5 dotyczy kraju, który nie jest objęty kumulacją, o której mowa w art. 3 i 4 Protokołu (np. Izrael lub Kuba).

Działania, jakie należy podjąć:

Dokument powinien być oznaczony jako „DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY”, z podaniem powodu(ów), a następnie zwrócony importrowi w celu umożliwienia mu otrzymania nowego dokumentu wystawionego retrospektywnie. Władze celne mogą jednakże zatrzymać fotokopię nieprzyjętego dokumentu dla celów powtórnej weryfikacji lub jeżeli istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa.

10. Artykuł 21 — Praktyczne stosowanie postanowień dotyczących deklaracji na fakturze

Stosuje się następujące wskazówki:

- (a) treść deklaracji na fakturze będzie zgodna z tekstem podanym w załączniku IV do Protokołu.

Jeżeli produkty objęte deklaracją na fakturze pochodzą z więcej niż jednego kraju lub obszaru, w treści deklaracji na fakturze należy wskazać nazwy lub oficjalne skróty wszystkich tych krajów* lub odwołać się do wyraźnego zapisu na fakturze.

Na fakturze lub jej odpowiedniku będą wskazane nazwy lub oficjalne skróty każdego kraju dla każdej pozycji z faktury;

- (b) oznaczenie produktów niepochodzących, a zatem takich, które nie są objęte deklaracją na fakturze, nie powinno być zrobione w ramach tej

deklaracji. Jednakże takie oznaczenie powinno się pojawić w dokładny sposób na fakturze, aby uniknąć wszelkich nieporozumień;

- (c) dopuszcza się deklaracje sporządzone na fotokopiach faktur, pod warunkiem że są podpisane przez eksportera z zachowaniem takich samych warunków jak w przypadku oryginału. Nie wymaga się, aby upoważnieni eksporterzy, którym zezwolono na niepodpisywanie deklaracji na fakturach, podpisywali deklaracje sporządzone na fotokopiach faktur;
- (d) dopuszcza się umieszczanie deklaracji na fakturze na odwrotnej stronie faktury;
- (e) deklaracja na fakturze może być sporządzana na oddzielnej karcie druku faktury, pod warunkiem że karta ta jest częścią faktury. Nie może być użyty uzupełniający formularz;
- (f) dopuszcza się deklarację na fakturze sporządzoną na nalepce, która następnie jest dołączana do faktury, pod warunkiem że nie ma wątpliwości, że nalepka została przytwierdzona przez eksportera. Dla przykładu pieczęć lub podpis eksportera powinny widnieć zarówno na nalepce, jak i na fakturze.

11. Artykuł 21 — Podstawa wartości dla wystawiania i przyjmowania deklaracji na fakturze sporządzonej przez każdego eksportera

Cena ex-works może być użyta jako podstawa wartości do podjęcia decyzji, gdy deklaracja na fakturze może być zastosowana zamiast świadectwa przewozowego EUR.1 w związku z limitem wartości określonym w punkcie 1(b) artykułu 21.

Jeżeli cena ex-works jest użyta jako podstawa wartości, kraj przywozu przyjmie deklaracje na fakturze sporządzone zgodnie z wymogami wymienionymi w zdaniu poprzednim.

W przypadkach, w których nie jest określona cena ex-works w związku z faktem, że przesyłka jest dostarczana bezpłatnie, wartość celna ustalona przez władze kraju przywozu jest uważana za podstawę limitu wartości.

12. Artykuł 22 — Upoważniony eksporter

Określenie „eksporter” może dotyczyć osób lub przedsiębiorstw, bez względu na to, czy są producentami czy też firmami handlowymi, pod warunkiem że stosują się do wszystkich innych przepisów Protokołu. Agencjom celnym nie można przyznać statusu upoważnionego eksportera w rozumieniu Protokołu.

Status upoważnionego eksportera można przyznać tylko po przedstawieniu przez eksportera pisemnego wniosku. Podczas rozpatrywania wniosku władze celne powinny zwrócić szczególną uwagę na następujące kwestie:

- czy eksporter dokonuje regularnego wywozu towaru: raczej nie koncentrując się przy tym na ilości przesyłek lub wartości towarów, władze cel-

ne powinny zbadać, jak regularnie dokonuje on takich operacji,

- czy eksporter w każdym przypadku jest w stanie dostarczyć dowód pochodzenia na towary przez niego wywożone; w związku z tym konieczne jest uwzględnienie, czy eksporter zna aktualne reguły pochodzenia oraz czy jest w posiadaniu wszystkich dokumentów potwierdzających pochodzenie. W przypadku producentów, władze celne muszą upewnić się, że konta magazynowe pozwalają na ustalenie pochodzenia towaru oraz że w przypadku nowych przedsiębiorstw zainstalowany przez nie system pozwoli na taką identyfikację; w przypadku osób, które prowadzą tylko działalność handlową, sprawdzenie powinno koncentrować się szczególnie na ich tradycyjnych obrotach handlowych,
- czy w świetle ostatnich dokumentów wywozowych eksporter daje wystarczającą gwarancję odnośnie do statusu pochodzenia towarów oraz zdolności wywiązania się z wszelkich powstałych zobowiązań.

Po uzyskaniu upoważnienia eksporterzy muszą:

- zobowiązać się do wystawiania deklaracji na fakturze tylko na towary, na które posiadają wszystkie niezbędne dowody lub dane księgowo w chwili wystawienia;
- przyjąć na siebie pełną odpowiedzialność za sposób wykorzystywania upoważnienia, a zwłaszcza za nieprawidłowe oświadczenia o pochodzeniu lub inne niewłaściwe użycie upoważnienia;
- zagwarantować, że osoba odpowiedzialna w przedsiębiorstwie za wypełnianie deklaracji na fakturze zna i rozumie reguły pochodzenia;
- zobowiązać się do zachowania całej dokumentacji dotyczącej dowodów pochodzenia przez okres co najmniej trzech lat od dnia sporządzenia danej deklaracji na fakturze;
- zobowiązać się do przedkładania dowodów pochodzenia władzom celnym w dowolnym terminie oraz do umożliwiania przeprowadzania kontroli przez te władze o dowolnym czasie.

Władze celne muszą przeprowadzać regularne kontrole upoważnionych eksporterów. Kontrole te muszą zapewnić stałe przestrzeganie stosowania upoważnienia i mogą być przeprowadzane w terminach, w miarę możliwości, określanych na podstawie kryteriów analizy ryzyka.

Władze celne muszą powiadomić Komisję Wspólnot Europejskich o krajowym systemie numeracji stosowanym dla celów oznaczania upoważnionych eksporterów. Komisja Wspólnot Europejskich przekaze następnie te informacje władzom celnym pozostałych krajów.

13. Artykuł 25 — Importowanie partiami

Importer pragnący skorzystać z postanowień tego artykułu musi poinformować eksportera, zanim

pierwsza partia zostanie wysłana, że wymagany jest jeden dowód pochodzenia na kompletny produkt.

Możliwe jest, że każda partia składa się tylko z produktów pochodzących. Jeżeli takim partiom towarzyszą dowody pochodzenia, to władze celne kraju przywozu przyjmą te oddzielne dowody pochodzenia, wystawione na omawiane partie, zamiast jednego dowodu pochodzenia wystawionego na kompletny produkt.

14. Artykuł 32 — Odmowa preferencyjnego traktowania bez weryfikacji

Dotyczy to przypadków, w których uważa się, że dowód pochodzenia nie ma zastosowania między innymi z następujących powodów:

- towary, do których odnosi się świadectwo przewozowe EUR.1, nie podlegają traktowaniu preferencyjnemu;
- pole przeznaczone na opis towarów (pole 8 w świadectwie EUR.1) nie jest wypełnione lub odnosi się do towarów innych niż przedstawione;
- dowód pochodzenia został wystawiony przez kraj, który nie należy do systemu preferencji, nawet jeżeli towary pochodzą z kraju należącego do tego systemu (np. EUR.1 wystawiony w Izraelu na produkty pochodzące z Polski);
- jedno z obowiązkowych do wypełnienia pól w świadectwie przewozowym EUR.1 nosi ślady niepotwierdzonych wymazań lub poprawek (np. pola opisujące towary lub określające ilość opakowań, kraj przeznaczenia lub kraj pochodzenia);
- okres ważności świadectwa przewozowego EUR.1 wygaś z przyczyn innych niż zawarte w przepisach (np. okoliczności wyjątkowe), chyba że towary zostały przedstawione przed wygaśnięciem tego okresu ważności;
- dowód pochodzenia jest wystawiony dodatkowo na towary, które były uprzednio przywiezione nielegalnie;
- pole 4 w świadectwie przewozowym EUR.1 wskazuje nazwę kraju niebędącego stroną porozumienia, które przewiduje preferencyjne traktowanie.

Działania, jakie należy podjąć:

Dowód pochodzenia powinien zostać oznaczony jako „NIESTOSOWANY” i zatrzymany przez władze celne, którym został przedstawiony, aby uniknąć wszelkich kolejnych prób jego użycia.

Jeżeli stosowne jest takie postępowanie, władze celne kraju przywozu poinformują bezzwłocznie władze celne kraju wywozu o odmowie przyjęcia dokumentu.

15. Artykuł 32 — Okres przeznaczony na weryfikację dowodów pochodzenia

Żaden kraj nie jest zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na wniosek o przeprowadzenie dodatkowej weryfikacji, o czym jest mowa w artykule 32, jeżeli otrzymał go po trzech latach od dnia wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 lub daty sporządzenia deklaracji na fakturze.

16. Artykuł 32 — Uzasadnione wątpliwości

Do tej kategorii, za pomocą przykładów, zalicza się następujące przypadki:

- dokument nie został podpisany przez eksportera (z wyjątkiem deklaracji, na podstawie faktur lub dokumentów handlowych, sporządzonych przez upoważnionych eksporterów, jeżeli przewidziano taką możliwość);
- świadectwo przewozowe EUR.1 nie zostało podpisane lub oznaczone datą przez władze wystawiające;
- oznaczenia na towarach lub opakowaniach, lub pozostałych dokumentach towarzyszących odnoszą się do pochodzenia innego niż pochodzenie podane w świadectwie przewozowym EUR.1;
- informacje szczegółowe podane w świadectwie przewozowym EUR.1 wskazują, że nie dokonano wystarczającej obróbki, aby przyznać pochodzenie;
- pieczęć użyta w celu potwierdzenia dokumentu nie odpowiada pieczęci zgłoszonej oficjalnie.

Działania, jakie należy podjąć:

Dokument jest przesyłany do władz wystawiających w celu powtórnej weryfikacji, z podaniem przyczyn przekazania wniosku o weryfikację. Do czasu otrzymania wyników tej weryfikacji władze celne podejmą wszelkie odpowiednie kroki, jakie okażą się konieczne dla zabezpieczenia płatności wszelkich stosownych należności celnych.

17. Załącznik I — uwaga wprowadzająca 6, punkt 6.1.

Reguła specjalna dla materiałów włókienniczych nie obejmuje podszewek i międzypodszewek. „Tkanina kieszeniowa” jest specjalną tkaniną stosowaną wyłącznie do produkcji kieszeni i dlatego nie może być uważana za normalną podszewkę czy międzypodszewkę. Tak więc regułę specjalną stosuje się do „tkaniny kieszeniowej” (dla spodni). Regułę stosuje się do tkaniny w kuponach, jak również do gotowych kieszeni pochodzących z krajów trzecich.

Wyrazy i wyrażenia używane w różnych językach

18. Artykuły 18.4 i 19.2

AD	EMES A POSTERIORI	DUPLICAT
BG	ИЗДАДЕНО А ПОСТЕРИОРИ	ДУПЛИКАТ
CZ	VYSTAVENO DODATEČNE	DUPLIKÁT
DE	NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT	DUPLIKAT
DK	UDSTEDT EFTERFØLGENDE	DUPLIKAT
EE	TAGANTJÄRELE VÄLJAANTUD	DUBLIKAAT
ES	EXPEDIDO A POSTERIORI	DUPLICADO
FI	ANNETTU JÄLKIKÄTEEN	KAKSOISKAPPALE
FR	DELIVRE A POSTERIORI	DUPLICATA
GB	ISSUED RETROSPECTIVELY	DUPLICATE
GR	ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ	ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
HU	KIADAVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLYAL	MÁSODLAT
IS	UTGEFID EFTIR Á	EFTIRRIT
IT	RILASCIATO A POSTERIORI	DUPLICATO
LT	IŠDUOTAS PO EKSPORTAVIMO	DUBLIKATAS
LV	IZDOTS PĒC PREČU EKSPORTA	DUBLIKATS
NL	AFGEGEVEN A POSTERIORI	DUPLICAAT
NO	UTSTEDT SENERE	DUPLIKAT
PL	WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNE	DUPLIKAT
PT	EMITIDO A POSTERIORI	SEGUNDA VIA
RO	EMIS A POSTERIORI	DUPLICAT
SE	UTFÄRDAT I EFTERHAND	DUPLIKAT
SI	IZDANO NAKNADNO	DVOJNIK
SK	VYSTAVENÉ DODATOČNE	DUPLIKÁT
TR	SONRADAN VERILMISTIR	İKINCI NUSHADIR

19. Załącznik IV — Deklaracja na fakturze

Wersja katalońska (AD)

L' exportador dels productes inclosos en el present document (Autorizació duanera N^o. . .), declara que, llevat s'indiqui el contrari, aquestos productes gaudeixen d'un origen preferencial

Wersja bułgarska (BG)

Износителят на продукте, покрити от настоящия Документ (митническо разрешение номер.....), Декларира, освен ако не е ясно указано противното, че тези иродукти са от преференциален ироизход.

Wersja czeska (CZ)

Vyvozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ...) prohlašuje, že kromě zřetelně označených, mají tyto výrobky preferenční původ v

Wersja niemiecka (DE)

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ...) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... Ursprungswaren sind.

Wersja duńska (DK)

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ...), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i

Wersja estońska (EE)

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliameti kinnitus Nr. ...) deklareerib, et need tooted on ... sooduspäritoluga, välja arvatud juhul kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja hiszpańska (ES)

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera nº ...) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial

Wersja fińska (FI)

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupan:o ...) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja alkuperätuotteita.

Wersja francuska (FR)

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n°...) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle

Wersja angielska (GB)

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No ...), declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of preferential origin.

Wersja grecka (GR)

Ο εξαγέας τωυ προϊόντων που καλυπτονται απο το παρσν έγγραφο (άδεια τελωνενου υπ' αριθ.) δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής

Wersja węgierska (HU)

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám:) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk kedvezményes származásúak.

Wersja islandzka (IS)

Útflytjand'i framleidsluvara sem skjal Þetta tekur til (leyfi tollyfirvalda nr. ...), lýsir því yfir að vörurnar séu, ef annars er ekki greinilega getid, af-friindauppruna.

Wersja włoska (IT)

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. ...) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale

Wersja litewska (LT)

Šiame dokumente ivardintų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr ...) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra preferencinės kilmės prekės.

Wersja łotewska (LV)

Eksportētājs produktiem, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas pilnvara Nr.) deklarē, kā, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir priekšrocību izcelsme no

Wersja holenderska (NL)

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ...) verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke anddrsluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn.

Wersja norweska (NO)

Eksportøren av produktene omfattet av dette dokument (tollmyndighetenes autorisasjonsnr. ...) erklærer at disse produktene, unntatt hvor annet er tydelig angitt, har preferanseopprinnelse.

Wersja polska (PL)

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr) deklaruje, że z wyjątkiem, gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają preferencyjne pochodzenie.

Wersja portugalska (PT)

O abaixo assinado, exportador dos produtos cobertos pelo presente documento (autorização aduaneira nº ...), declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial

Wersja rumuńska (RO)

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document (autorizația vamală nr. ...) declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială

Wersja szwedzka (SE)

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr. ...) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ursprung.

Wersja słoweńska (SI)

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št) izjavlja, da, razen če ni drugače j asno navedeno, ima to blago preferencialno poreklo.

Wersja słowacka (SK)

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente (číslo povolenia ...) vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v

Wersja turecka (TR)

İsbu belge (gümrük onay No:.....) kapsamındaki maddelerin ihracatçisi aksi açıkça belirtilmedikçe, bu maddelerin menseli ve tercihli maddeler oldugunu beyan eder.

20. Artykuł 18 i 32

AD	DOCUMENT REBUTJAT	INAPLICABLE
BG	ДОКУМЕНТ	МЕПРИДОХИМ
CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
DK	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTTEERITUD	AKTSEPTTEERIMATA
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
GB	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
GR	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
IS	SKJALI HAFNAD	ÖNÓTHFEFT
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
NO	DOKUMENT IKKE AKSEPTERT	UGYLDIG
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
RO	DOCUMENT NEACCEPTAT	INAPLICABIL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ
TR	BELGE KABUL EDILMEMİŞTİR	GEÇERSİZDIR